

Vedrana Klepica

BELI BUBREZI

Distopija u 7 scena

Oktobar, 2016.

"Svetsko prvenstvo u pripremanju jela od „belih bubrega“, testisa inače jestivih životinja, održano je ove subote u planinskom selu usred Rodopa. Kuvala su se jela od bikovih, nerastovih, pastuvovih testisa. Tokom prvenstva niko se nije bunio zbog dosetki na račun muških udova kojima je jedini posao da se klate. Ipak, „imati muda“ ima drugo značenje, a to je hrabrost. Nagrade za „osobu s najvećim mudima“ dosada su pripale Baraku Obami za prihvatanje kormila u svetskoj ekonomskoj oluji, pilotu Saliju Salenbergeru koji je *airbus* pun putnika prisilno spustio u reku Hadson, te Feliksu Baumgartneru za skok iz stratosfere."

- Jutarnji list

POCO: "One rađaju raskrečene nad grobom, dan traje jedan trenutak i onda je opet noć."

- Semjuel Beket

LIKOVİ

HANA
MAŠA
ANĐA
DAŠA
OTAC
MAJKA
SUPRUG
DOKTORKA

(...) otkriva trenutak tišine

Radnja se događa kroz neodređena vremena i mesta, scene su međusobno udaljene kilometrima, najčešće i decenijama

1. SEGMENT PRVI: PRIRODA

ŠUM, PODSEĆA NA ZAVIJANJE VETRA. U SIROMAŠNOJ SOBI S DRVENIM ZIDOVIMA STOJI MLADA ŽENA, HANA, OBUČENA U JEDNOSTAVNU HALJINU, PODSEĆA NA NARODNU NOŠNJU, ALI NIJE. ŠETA PO PROSTORIJI, GLEDA KROZ PROZOR, ZABRINUTA JE. USKORO U SOBU ULAZE, JEDNA IZA DRUGE, JOŠ TRI MLADE ŽENE, PO GODINAMA BLIZU HANE. HALJINE SU IM PRLJAVE, IZGLEDAJU ISCRPLJENO. STOJE NEKO VREME U TIŠINI.

HANA

Ne verujem svojim očima?!

(...)

Vi ste konačno stigle?

MAŠA

Veruj sestro, evo nas kući!

HANA

Celu noć vas nije bilo.

(...)

Sedela sam ovde i čekala. Čekala i čekala.

DAŠA

Celu noć i deo jutra.

HANA

Od brige nisam mogla da zaspi.

DAŠA

Nismo spavale ni mi.

MAŠA

Mi smo morale da pešačimo.

ANĐA

A pešačile smo dugo.

DAŠA

Pešačile smo satima.

ANĐA

Krož tamnu šumu i po oštrim stenama.

MAŠA

Bilo je hladno i pao je mrak.

DAŠA

Pao je sneg i duvao je vetar.

ANĐA

Bile smo same i čule smo šavijanje.

MAŠA

Čule smo vukove ili nešto slično njima.

DAŠA

Čule smo stvari kojih se bojimo.

ANĐA

Mi prihajemo da se bojimo.

MAŠA

A ko priđna pola mu se prašta.

DAŠA

Pa smo nastavile da hodamo.

MAŠA

I hodale smo celu noć!

ANĐA

Posle nekog vremena oči se naviknu na mrak.

MAŠA

Posle nekog vremena noge se umore.

DAŠA

Uskoro ćatim i stopala promrću.

HANA

Po ovakvom vremenu hodaju samo beskućnici i budale.

DAŠA

Kad nismo mogle više da hodamo, onda smo malo stale.

ANĐA

Malo smo sele da se odmorimo.

HANA

Gde ste mogle sestiti ove usrane noći?

DAŠA

Sele smo kratko u šavetrinu.

MAŠA

Sele smo kod one stene visoke nakon prve čistine.

ANĐA

Sele smo kod one ogromne stare stene.

HANA

Znam tu veliku stenu.

MAŠA

Na tu me stenu dragi vodio noć pre nego što umro je.

DAŠA

Mlad je umro dragi tvoj.

HANA

Velika je to nesreća bila.

DAŠA

I tužna je to bila noć.

MAŠA

Život ovde je obično sranje.

DAŠA

Život u ovom selu kađna je sama po sebi.

ANĐA

Život u ovom selu nepokretna je tačka puna tišine.

HANA

Puna tišine, prađnine i tuposti, puna sranja, dosade i očaja.

ANĐA

Od nekih stvari čovek se zapravo nikad ne oporavi.

(...)

MAŠA

Samo malo, samo malo!

(...)

Šta smo ono bile pričale?

(...)

ANĐA

A da! Pričale smo da smo se umorile.

MAŠA

I da smo sele iza stene tamo gde je mene dragi vodio.

ANĐA

Ne, nije to ta stena na koju misliš.

DAŠA

Ona veća nakon one manje stene zaobljene?

HANA

Sele ste kod one veće zakrivljene stene?

ANĐA

Ne, nismo sele tamo, nego kod one iza koje raste onaj hrast široki stari.

DAŠA

Misliš na onaj pored kojeg je ona stara smreka osušena?

ANĐA

Ne, ne, to nije taj stari hrast.

DAŠA

Misliš onaj što je trideset metara visok?

ANĐA

Ne kod tog, jebem te glupu, bila si sa mnom, šta se ne sećaš?

MAŠA

Da, sele smo kod onog drugog, tako je.

ANĐA

Onog manjeg što jedva 15 metara ima.

DAŠA

Ne znam gde je hrast maleni taj!

HANA

Kako ne znam, svi za njega znaju!

ANĐA

Svi ovde znaju za maleni hrast taj!

DAŠA

Ja ne znam stvarno gde je on.

MAŠA

Naravno da ne znam.

HANA

Ti nikad ništa ne znam.

ANĐA

Ti si glupa, Dašo.

Ti si najgluplja od svih nas, znam.

A još si i ružna

Ružna si i pogrbljena.

I imaš krive ušube i loš ten.

Tvoja kosa je rascvetana, a utroba sušna.

I ti se nikad nećeš udati.

I od svih nas ovde tebe najmanje volimo.

Tebi ni Bog ne pomaže, niti te anđeo čuva.

Što si se uopšte rodila jadnice pljosnata bolje bi bilo da ne postojiš!

MAŠA

Siroto čedo usrano.

HANA

Lane naše možgom odsutno.

MAŠA

Bedno jadno govno maljavo!

(...)

HANA

Čekaj malo, čekaj malo.

(...)

Šta smo ono bile pričale?

(...)

MAŠA

A da! Pričale smo da smo se malo umorile.

ANĐA

Da smo se umorile pa smo malo sele.

DAŠA

Jer smo dugo hodale.

ANĐA

I celu noć probdele budne.

DAŠA

Nismo stigle ni da se operemo.

ANĐA

Nismo stigle da se operemo od ove krvi.

MAŠA

Previše sranja smo noćas videle.

DAŠA

U reci krvi smo se noćas kupale.

MAŠA

Uvukla nam se u odeću i ogrušala pod noktima.

ANĐA

Tekla nam je oko gležnjeva, i isparila u noćdrve.

DAŠA

Teško je to bilo za gledanje.

ANĐA

Teško je to za gledanje nekome ko nije odavde.

HANA

Nekome ko nije kao mi.

MAŠA

Nama nije teško.

HANA

Nama nije teško, mi takve stvari gledamo od malih nogu.

DAŠA

Mi takve stvari gledamo svako malo.

ANĐA

Ružne, okrutne, i ogavne stvari.

MAŠA

Okrutne, ogavne stvari, poput smrti, propasti i sranja.

HANA

Mi smo na to navikle, mi smo se u tome rodile.

DAŠA

U kamenu rođene.

HANA

Kamen u nama, kamen nam u srcima.

ANĐA

A najviše od svega kamen nam u glavama.

DAŠA

Inače ovoliko tuge ne bi se dalo i držati.

DAŠA

Celu noć smo plakale.

ANĐA

Krpe smo derale i ravoje smo šile.

MAŠA

Čistu vodu smo štedele i rakijom rane zalivale.

DAŠA

Ali ništa nije pomoglo.

ANĐA

Jer je zima hladna, a mesec januar.

HANA

Loše vreme da se iznese trudnoća.

MAŠA

Na ovom brdu bež lekara ili toplog ognjišta.

ANĐA

Bež čiste postelje, ili najosnovnijih lekova.

DAŠA

Bež znanja šta da uradiš ako je porođaj težak.

MAŠA

Ako krvarenje ne prestaje ili je karlica sužena.

DAŠA

Ako je plodove vode premalo ili su grčevi predugi.

ANĐA

Ako je majka slaba, ili je možda bolesna.

MAŠA

I zato umre nam sestrice na rukama našim.

HANA

17 joj je bilo godina, nećela i glupa, a pokopana već.

MAŠA

Ovde nema sreće za devojke slabe, ovde nije bilo sreće za nju, a ovde neće biti života ni za nas.

ANĐA

Za nas nema ovde budućnosti dobre, samo seremo, rađamo i umiremo, na to su nas sveli.

HANA

Na ovom brdu, u ovom selu.

MAŠA

U ovim prokletim familijama i vremenu koje ništa ne nudi, nestaćemo jedna po jedna.

ANĐA

I umrećemo poput mamuta na Aljasci.

MAŠA

Istrebiće nas poput sredozemnih medvedića, nosoroga i aŕijskog tigra.

DAŠA

Mi smo poput životinja s pedigreeom.

HANA

Krv nam je čista, ali dometi ograničeni.

DAŠA

Učestvujemo nesvesno u kolektivnom rodoskrvnuću.

HANA

Naši geni su loši, puni mana, umrećemo uvek od istih bolesti, virusa i infekcija, pašćemo uvek na istu foru, jer naša pamet je prisilno sabijena u najmanje okvire.

ANĐA

I jednog dana neko će naći naše kosti, iskopaće naše kljove duboko ispod leda.

DAŠA

Oni kojima će kopanje biti posao, iskopaće nas deset metara ispod površine.

MAŠA

A šta koji kurac, šta koju pičku materinu.

DAŠA

Za kojeg boga Isusa.

HANA

Šta će nama to značiti tada?

(...)

ANĐA

Čekaj, čekaj!

(...)

Šta smo ono pričale?

MAŠA

To je to, sve smo manje-više sada rekle.
(...)

DEVOJKE KRENU PREMA POZADINI. SVE OSIM HANE.

HANA

Recite još samo gde ste dete zakopale?

ANĐA

Dete? Zakopale?

HANA

Niste ga valjda ostavile, nasred puta, negde na putu u borovoj šumi, kao desert grabljivicama, kao rožatu za vukove, kompost šumskoj mahovini i sramotnu epifitu u vlastitoj savesti.

DAŠA

Da bež krsta i groba u čistilištu mu duša kopni, da u jasicama prvog kruga pakla davao mu kolevku ljulja? Nismo, dete se rodilo živo i zdravo. Evo, tu je.

JEDNA OD DEVOJAKA IZVADI NESREĆNO DETE IZ TORBE, DRŽI GA ZA NOGU NAOPAČKE.

HANA

Baš mi je drago da to čujem, koje ste mu ime dali?

ANĐA

Nismo još, ali možemo sad, Ivan ili Goran ili šta još postoji, možda Marko?

MAŠA

Evo, može Marko.

HANA

Neko će morati da doji Marka.

ANĐA

Ja neću da ga dojim.

MAŠA

Ja isto ne bih.

DAŠA

Ti Hana najbolje dojiš od svih nas, da postoji regionalno takmičenje u dojenju, ti bi uvek pobedila.

HANA

Ja sam dojila kad je Senka umrla na porođaju, pa kad je Ana umrla od tuberkuloze, i onda sam još dvoje Ivinih dojila ovog leta, ja više neću.

ANĐA

U ovakvom slučaju kad niko ne želi dobrovoljno, šta se ko najebe.

SVE POGLEDAJU STROGO DAŠU

DAŠA

Ne mogu ja nikako, ja nemam laktaciju.

HANA

Normalno da nemaš laktaciju kada nisi nikad rađala.

MAŠA

Ni potrudila se nisi.

DAŠA

Ne mogu sad na silu odjednom.

HANA

Ne možeš ti ništa, osim da sereš i bajebavaš.

ANĐA

Samo sereš i bajebavaš! Dobro, ništa onda, izgleda da ovo dete nema ko da hrani. Bacite ga nađad u šumu, i idemo da se pomolimo. Molitva jedna šta tek rođeni život: palim stručak žita bogu plodnosti, u ime još uvek nerođene dece i neposejanog žita, da nam žita i dece ne bude u oskudici, da nam žita i dece bude u izobilju, na bacanje, da ih bude toliko da više ne imamo koju pičku materinu ćemo s toliko žita i dece.

HANA

Molitva jedna šta nacionalne interese: palim vatru glavnom bogu gromovniku, da nam neba budu vedra, a sunce meko i blago, da neprijatelja gromom opali i na mestu mrtvog ostavi, da im budućnost šatre, da im reka selo preplavi, i da im leševe nišodno u pakao odnese.

MAŠA

I šta kraj, molitva jedna šta sve one koje su pokojne ili nestale. Palim ovaj grumen zemlje šta sve one naše bake stare koje su jedna po jedna, jedna po jedna, jednoga dana konačno i zauvek pomrle, otišle, ili nestale.

DAŠA

Vreme smrti: 9 sati nakon rođenja. Mašo kada si se ono ti rodila?

MAŠA

Kažu da sam rođena na dan kada je deda ubijao stoku.

ANĐA

To mora da je bio lep dan.

MAŠA

Ne znam, moji su do tada već imali sedmoro dece, do tada su već postali indiferentni prema prinovama.

ANĐA

Ne to, nego verovatno je vreme bilo lepo, stoka se uvek ubijala na sunčan dan.

MAŠA

Moguće. Moguće da je taj dan vreme bilo lepo.

2. SEGMENT DVA: DOM / TIŠINA

HANA I MAJKA SEDE U MALOJ KAMENOJ KUĆI U KOJOJ NEMA NIŠTA OSIM PEĆI NA DRVA, STOLA I NEKOLIKO STOLICA. MAJKA PLETE. ILI TAKO NEŠTO BEZVEZE. HANA GLEDA KROZ PROZOR

HANA

Zvuk kiše udara po krovu.

MAJKA

Zvuk zavijanja vetra.

HANA

Zvuk gorenja vatre u peći. Ključanja vode.

MAJKA

Paljenja duvana, šuštanja tranšistora.

HANA

Zvuk tvoga glasa i naših koraka po drvenom podu.

HANA

To su svi zvukovi koje sam čula poslednjih deset dana, ništa drugo osim tih zvukova nisam čula. Na radiju i dalje nema prijema, majko?

MAJKA

Neće biti prijema dok je ovakvo vreme.

HANA

Termometar pokazuje da je tačno 3 stepena ispod nule.

MAJKA

Ko ti garantuje da taj termometar radi? Ako tranšistor ne radi, šta bi termometar radio?

HANA

Misliš da su termometar i tranšistor nekako tajanstveno povezani?

MAJKA

Sve je uvek povezano. Ako jedna stvar ode bestraga, ta stvar utiče na druge stvari, i te stvari će uticati na neke treće stvari, i te stvari će na kraju imati posledice na ceo svet. Ja to znam jer sam stara.

HANA

Hladno mi je, da li je to dovoljan dokaz da termometar radi?

MAJKA

Tebi je uvek hladno, i ti uvek sereš. Zima je. Zimi je hladno. A kod nas je zima uvek gora nego na bilo kom drugom mestu.

HANA

Sneg još uvek pada, ako ovako nastavi procureće nam krov.

MAJKA

Pa šta, krov nam je već procurio pre 15 godina i onda opet pre 4.

HANA

Kod nas loše vremenske i političke prilike uvek vole da se podudare.

MAJKA

Možda. Ali, pre petnaest godina vojska nije uspela da nas nasilno pobija, pojebe, a ni da nas masovno otera, ostali smo ovde. Jedino, zima nam se vlaga uvukla u kosti, jebiga, život nije savršen.

HANA

Treba da se stavi dupli sloj zemlje na krov, ali ovde su svi suviše glupi da bi prihvali sopstvene greške.

OTAC ULAZI U KUĆU

OTAC

Sve je u redu s krovom.

MAJKA

Stigao si. Jesi doneo?

HANA

Ako je s jednim slojem zemlje krov procurio pre 15 godina i pre 4, zašto ne bi procurio i ove zime?

OTAC

Sneg koji pada nije isti kao onaj koji je padao pre 15 godina.

MAJKA

Jesi li doneo?

OTAC

Ja sam krov ovim rukama podigao.

MAJKA

Jesi doneo brašno?

HANA

To što si ga podigao ne znači da valja, čak i ako si se pomučio, čak i ako si se ubio da ga napraviš, i dalje ne znači da valja, sve će nam procureti kao što je i onda.

OTAC

Sve je u redu sa krovom.

HANA

Ti ne znaš ništa o tome jer si tada bio na frontu.

MAJKA

Zaradio si šav od 10 cm na slepoočnici te godine.

HANA

Sreća da nisi izgubio i vid, kad ti je već pamet otišla dođavola.

MAJKA

Vlažno je u kući, ako nastavi ovako da pada dobićemo magareći kašalj, antraks ili tuberkulozu. Šta najmanje boli od toga, od čega se najjednostavnije umire, od čega ćemo najbrže da otegnemo papke? Meni je ovde dosadno, ne mogu više da čekam.

OTAC

Kad sam ja bio na frontu uopšte nije padalo.

MAJKA

Možda onda i nije, i ja sam stara već. Ali si zato ubio neprijatelja, uvek se setim te priče. Jesi li doneo brašno?

OTAC

Ne znam da li je bio neprijatelj zapravo, nije bio u uniformi, imao je kariranu košulju i čekić u ruci, ali u tim situacijama ne treba rikovati, treba pobiti sve što ti dođe pod ruke, pritisnuo sam ga o pod, uzeo čekić i udario ga po slepoočnici jer se zna da je to najefikasnije.

MAJKA

Brašno, jesi doneo? Nemam više s čime hleb da zamesim, sitno mleveno mi treba.

OTAC

Udarao sam dok nisam osetio kako mi kapljice krvi prskaju po licu, kako mi ulaže u noždrve i usta, u prostoriji je bila i jedna žena, plakala je. Nema brašna, nema ništa.

MAJKA

Prodavnica je zatvorena?

OTAC

Već nedelju dana. Nemaju kako da dostave hranu.

HANA

Nema razloga da ne dostavljaju. Mrže ih, to je problem. Problem je da ih mrže da donose dovde, jer su lenji i jer ih boli kurac za nas.

MAJKA

Nas je ovde sve zajebalo.

OTAC

Nema prijema na radiju?

HANA

Samo sneg na radiju, i sneg napolju, svuda isti kurac.

MAJKA

Nas je ovde sve zajebalo ove godine.

HANA

I prošle godine kada su padale kiše. Duvan nam se pokvasio, ostao natopljen.

MAJKA

Rekla sam ti da duvan ne ostavljaš na tremu!

OTAC

Začepi. I ugasi radio. Ugasi to sranje, jebem mu mater!

MAJKA

Samo šušti. Samo šušti, a nema prijema.

OTAC

Jebem mu boga da mu jebem, ugasi to sranje!

HANA

Ide ti na živce? Živcira te sve ovo ovde, je l' da, ali nećeš da priđnaš, ti nikad nećeš priđnati da je sve ovo sranje.

MAJKA

Je l' prohodno napolju? Htela sam da prošetam.

HANA

Ne đnam da li je prohodno, ali termometar pokađuje minus 3, a to je tačno vrednost koju sam čekala. Rekla sam da kada prvi put ove đime padne tri stepena ispod nule, reći ću da idem. A on me pogledao, okrenuo se prema meni, dignuo obrve i rekao:

HANA, OTAC

„A gde si ti pošla?“

HANA

Rekao je ođtro, ali ispod glasa:

HANA, OTAC

„A gde si ti pošla, piđda ti materina, ne ideš ti nigde.“

HANA

A ovaj idiot od moje majke što pilji u prađno, što je odsutna od kad se rodila, koja je došla na svet i odmah, istog trena od kada je prvi put udahnula vađduh odlučila da:

HANA, MAJKA

„Ja u ovome ne učestvujem dobrovoljno, ja se ne đauđmam ni đa sebe, a pogotovo ne đa druge, pa čak i ako su mi deca, ja se neću truditi oko ovoga, neću, ni najmanje.“

MAJKA

Mislila sam možda da prošetam do lne na kafu. Sin joj je bolestan. Kašlje, a i dalje puši, da ne veruješ.

OTAC

A gde si ti pošla?

HANA

Šta te boli kurac?!

MAJKA

Ja kažem lni, što mu ne sakriješ kesu s duvanom. Ako ne đna da ga ima, neće ni pušiti.

HANA

On spominje piđde i materine, spominje sramotu, i spominje usta koja je hranio 19 godina, koja su neahvalna, čije će žube ražbiti, spominje boga kojeg će ubiti u meni, i grob će sopstvenim rukama iskopati, udara šakom o sto i baca čašu o zid.

OTAC

Spusti tu torbu jebem ti mater!

HANA

A mater kad smo već kod nje, baš ništa ne kaže, a i sasvim je svejedno šta ona kaže ili ne, jer kao da je i rekla da:

MAJKA

Nisam slušala o čemu pričate, i nije bitno šta ja kažem, ja ne govorim puno, a posebno još i ne govorim francuski jer sam završila tri razreda osnovne škole, naravno nije to ništa loše samo po sebi, nema tu šta da se osuđuje, ali samo napominjem da recimo govorim francuski, upotrebila bih neku fražu, rekla bih - dajem ti „carte blanche, mon cheri“ da radiš što god želiš, da joj žube ražbiješ i vrat zavrneš, ako hoćeš, da je ubiješ tu na mestu, posereš joj se u usta, i zakolješ je u podrumu, samo zato što želi nešto da napravi bez tvoje dozvole, jer ja se ne zauzimam za sebe, nikad nisam, pa tako se neću zauzeti ni za nju, tako to ide, eto to francuzi zovu carte blanche.

OTAC ZGRABI NASILNO HANU ZA KOSU, UDARI JOJ GLAVU SNAŽNO O STO, A ZATIM O ZID.
HANA SE DOBRO DRŽI I LEŽERNO USTANE.

HANA

Njih dvoje su srodne duše, sve je to vrlo romantično, jer on kao da joj čita misli, kao da je povezan sa svojom životnom partnerkom na naučno neobjašnjive načine, kao da ih je sama sudbina spojila, a nije, jer je istina da je ona živela preko puta ulice u selu od dvadeset i pet kuća, i slučajno nije bila najružnija devojka, i on čita njenu tišinu kao zeleno svetlo za postupke, za finički obračun, jer on zna koja je godina sad, zasigurno neka glupa i zastarela, i jasno je šta tada u toj glupoj godini prolaži ili ne prolaži, pička mu materina, pa još doda.

HANA, OTAC

„Glupa si ko mater ti, još gore, još si gluplja od nje, jebo me pas da me jebo ako nisi.“

MAJKA

Ti me najbolje pođhaješ, ja sam glupa, da sam pametna otišla bih odavde, ili se uopšte ne bi udavala, ili se uopšte ne bi rodila da sam pametna bila, da sam znala da me ovakav usrani život s tobom u ovom selu čeka. Hana, zato, ti uvek zajebevaš ti uvek plivaš kontra struje, stvarno mi to nije jasno, i moj otac je mene mlatio, evo ja od svoje 15. godine ne vidim dobro na levo oko, imam podliv koji mi se vrati ako na levoj strani predugo ležim, i pišam svakih 20 minuta jer sam prehladila bešiku jer sam žimi za kažu morala u staji da spavam, i ne samo to, nego njegov otac je svoju ženu i decu isto mlatio, a otac njegovog oca je na smrt drškom od sekire svoju ženu

Šatukao jer mu nije dala mira, kurvetina, Šar ti ne možeš ni jednu tradiciju ili običaj u ovoj porodici da poštuješ, Šar ti uvek moraš da iŠmišljaš gluposti i fiks ideje da imaš.

OTAC

Dobro, sad kada smo svi iŠneli svoja mišljenja kao Šreli odrasli ljudi, ti idi, idi m'rš u pičku materinu, crkla dabog da, ali ne smeš nikad više da se vratiš, eto to je moj predlog da mi se više nikada ne pojavljuješ pred očima, da li ti je to u redu?

MAJKA

Ja bih samo dodala da bi bilo dobro, bilo bi stvarno dobro, kćeri, da nešto pojedesh pre nego što odeš Šauvek od nas.

HANA

Pa jesam malo gladna, mogla bih nešto da pojedem.

MAJKA

Hoćeš da ti skuvam krompir?

HANA

Neću, krompir, nije dobar.

MAJKA

Skuvaću ti ja malo krompira.

HANA

Uvek mi kuvaš krompir, i ja ti uporno govorim da mi ne odgovara i ti mi ga opet skuvaš kao da ti ništa nisam rekla.

MAJKA

Pogledaću šta ima.

OTAC

RaŠmažena si. Ne Šnam kako, ne Šnam od koga. Ja te nisam tako vaspitao.

MAJKA DONOSI POTPUNO PRAZAN TANJIR.

MAJKA

Evo, jedi.

HANA

Donela si mi praŠan tanjir.

MAJKA

Sad ti ni to ne valja?

HANA

Pa šta ima da valja, nema ničeg na tanjiru?

OTAC NASILNO RAZBIJA TANJIR HANI PREKO GLAVE, HANA GOTOVO DA NI NE REAGUJE NA TO

OTAC

Ma đnaš šta, idi, odmah idi, m'rš u pičku materinu iđ moje kuće, da te nisam više video ovde.

HANA

Ova kuća će da se sruši na vaše glave, poginućete pod njenom težinom, samo je pitanje trenutka, ugušićete se pod nosećim đdovima i krovnim gredama, i nećete ni primetiti kad se to dogodi.

HANA UZIMA TORBU I ODLAZI. MAJKA NEŠTO PLETE ZADUBLJENO, ZATIM TOPLO POGLEDA OCA. OTAC OSTAJE ZAMIŠLJEN, I ODLAZI DALJE OD MAJKE.

OTAC

Iđam iđ kuće, i jedino što vidim oko sebe je belina, belina i hladnoća koja se uvlači u kosti i kožu, i čujem neodređeni šum, onakav kakav pravi radio ili ulje kad se naglo dolije na vatru, belina snega se spaja s belinom neba i ništa nema oko nas, i ništa nikada neće biti. Noć polako pada, a mi ostajemo sami i usrani, beđ kontrole ili sažaljenja nad samim sobom, beđ reči, čak i onih najjednostavnijih, beđ iđvinjenja koja bi nešto đnačila, ili pogleda koji bi objasnio da nismo hteli na smrt prebiti sve naše kćeri, i sasvim sigurno, sasvim sigurno, od svih ovde, od svih ovih ovde nama je sasvim sigurno najteže, sasvim sigurno, ovde u tišini.

MAJKA

Mislila sam možda da prošetam do Ine na kafu. Sin joj je bolestan. Kašlje, a i dalje puši, da ne veruješ.

3. INTERMECO I

MAŠA

Biti glup - nije problem. Biti glup je sasvim jednostavno. Napraviti glupost je sasvim lako. I gluposti ima raznih.

HANA

Mi smo se sjebale, mi smo samo opušteno odšetale među isto ono iščega smo došle, tu i tamo je nešto bilo malo drugačije, ali sve u svemu ne puno toga, sasvim suptilno uvučene smo u već ranije poznati žamor, i ložene istoj podinskoj buci kao do malopre, upetljali su nas u iste svađe koje smo i juče vodile.

DAŠA

Sve je ponovo poznato, mogle smo da odgonetnemo svaki kod i prepoznamo svaku reč i baš svaka nas je živcirala i parala bubne opne i mogle smo da raspimo jedino u potpunoj tišini ili s čepićima za uši i rađenima od najtežeg olova, mi smo mirne samo u potpunom mraku i tišini, samo u potpunom mraku, samo kada smo zakopane 10 metara ispod zemlje, samo onda, samo onda smo mirne.

4. SEGMENT TREĆI: OKUPACIJA / LJUBAV

MAŠA SEDI ZA KUHINJSKIM STOLOM I GLEDA NA SAT NESTRPLJIVO. ULAZI SUPRUG.

MAŠA

Pokušavam da se setim pre koliko vremena smo došli ovde, pre koliko vremena smo pustili korenje, rastavili barikade, iskopali temelje, i seli na jaja, ali ne mogu. Sve je nekako u magli. U ovom mestu čoveku prvo anesteiraju ambicije, zatim emocije, potom racionalno mišljenje, a onda i libido. Govnarski ti se uvuku kroz uši ili noždrve, naprave analizu trenutnog stanja, a zatim koriguju sve što im se ne sviđa. Postepeno, rečenice se tope i višestruko složenih u jednostavne neproširene. Komunikacija postaje teška do nemoguća. Ovo mesto i ja, mi se nikada, ali baš nikada nećemo razumeti. Kako si?

SUPRUG

Dobro.

MAŠA

Kad si došao?

SUPRUG

Malopre.

MAŠA

Bio si u fabrici?

SUPRUG

Jesam.

MAŠA

Da li je bilo naporno?

SUPRUG

Ništa više nego inače.

MAŠA

Drago mi je da si opet kod kuće.

SUPRUG

I meni je drago.

MAŠA

Hajde da jedemo?

SUPRUG

Pa mogli bi. Ogladneo sam.

MAŠA

Šta ćemo raditi, kad završimo jelo?

SUPRUG

Postoji nekoliko opcija, trebali bi da se dogovorimo.

MAŠA

A posle toga? Nakon što se dogovorimo? Da li idemo da spavamo? I ne znam, da li ćemo se probuditi nakon što zaspijemo?

SUPRUG

Probuditi? Opet?

MAŠA

Da.

SUPRUG

Kada?

MAŠA

Nisam sigurna. Mislila sam možda opet ujutro?

SUPRUG

Kako hoćeš. A hoćeš li da noćas spavamo u krevetu? Ili negde drugde?

MAŠA

Pa uvek spavamo u krevetu.

SUPRUG

Pa uvek se i budimo ujutro.

MAŠA

A ti bi hteo da se budimo u neko drugo vreme? Zašto mi to nikada do sada nisi rekao? Mi uopšte više ne razgovaramo.

SUPRUG

Dobro, a šta ti zapravo hoćeš?

MAŠA

Želim da znam da li ti želiš da se budimo u neko drugo vreme!

SUPRUG

Pa ne znam, ne znam da li želim da se budimo u neko drugo vreme. Samo pitam! Ali ako ćemo da se dogovorimo da se budimo u neko drugo doba dana, možda ne bi bilo loše da razmislimo i o nekoj drugoj poziciji u prostoru. Čini mi se logičnim. Ne možemo samo promeniti jednu stvar. Ona ima svoju logiku u rasporedu i strukturi načina življenja. Ne možeš samo odjednom da odlučiš da ćeš živeti drugačije. Ako promenimo jednu stvar, ona će sasvim sigurno uticati i na neke druge stvari, i te stvari će uticati na neke treće stvari, i na kraju će izazvati domino efekat koji bi mogao imati katastrofalne posledice na ceo poredak, znači, trebalo bi da promenimo i samu esenciju načina bivanja ovde. Dakle još jednom te pitam, da li hoćeš da i noćas spavamo u jebenom krevetu?

MAŠA

Ne znam. U krevetu mi je dobro. Nekako sam navikla tamo da spavam.

SUPRUG

Ivan mi je juče na poslu rekao da Ana i on već mesec dana spavaju na podu u hodniku, ali ne paralelno u zid, nego vertikalno uz njega.

MAŠA

Vertikalno uz zid? Jesi siguran da ti je to rekao?

SUPRUG

Da. Juče.

MAŠA

Reci mu da ne priča to okolo. To neće dobro da se završi.

SUPRUG

To i ja mislim. Ali šta da mu kažem? Samo sam klimnuo glavom i skrenuo na drugu temu. Ne želim da se mešam.

MAŠA

I bolje, samo nam još treba nečijih tuđih sranja za vratom. Muka mi je već od svega ovoga.

SUPRUG

Misliš da meni nije muka od svega? Misliš da nije?

MAŠA

Danas ti ruke izgledaju bolje. Volim te.

SUPRUG

Volim i ja tebe. Ne svrbe me danas toliko.

MAŠA

Daj da ih pogledam. Nisu više natekle kao zadnjih par nedelja.

SUPRUG

Da, a i plikovi se polako povlače.

MAŠA

Da, stvarno. A i noćas si se probudio vrišteći u bolovima samo dvaput.

SUPRUG

To je lepo. Inače se probudim mnogo puta.

MAŠA

Da. Inače se probudiš između pet i sedam puta noću i vrištiš od bolova. Da se nisam navikla, rekla bih da je sve to jako ježivo.

SUPRUG

Ti brojiš svake noći?

MAŠA

Da, i zapisujem u blokčić koji mi stoji na stočiću pored kreveta. Otkad sam prestala da sanjam, u pamenu zapisujem broj, dužinu i energiju zvuka tvog vrištanja.

SUPRUG

I?

MAŠA

Uvek si negde između 70 i 85 decibela, 7 – 15 sekundi trajanja u intervalima.

SUPRUG

Vidiš. A ja kao da nisam više ni svestan toga. Navikao sam se.

MAŠA

Nisi ti svestan puno toga.

SUPRUG

Navedi neki primer ako nije problem.

MAŠA

Nije problem. Na primer, nisi u potpunosti svestan činjenice koliko smo već dugo ovde i da je situacija na granici neizdrživosti. Gutaš govna i čekaš da te neko ubije, ili da te regrutuju, ili da

Šatvorenje fabrike, pa da nemamo više od čega da živimo, ili da oboliš od karcinoma leve ruke ili prstiju, pa da samo ja ostanem bez ničega, a ti da ni ne budeš svestan koliko mi je grožno.

SUPRUG

Da. Stavke koje si iznela su sasvim moguće.

MAŠA

Želim da mogu da ti kažem da još uvek imaš ruke kao mladić, ali i ja i ti imamo da to nije istina.

SUPRUG

Hto bih i ja da mogu tebi da kažem da imaš lice kao devojka, ali godine računovodnog sranja u ovom gradu su ostavile svoj trag.

MAŠA

Nisam više lepa?

SUPRUG

Pa dobro nisi ti nikad zapravo ni bila lepa. Ni kad si bila mlada. Više sam hteo da kažem da u sve to, sad još i vrlo očigledno stariš.

MAŠA

Znam da starim. Ne moraš mi svake godine to napominjati.

SUPRUG

Pa kad je istina. Stariš baš drastično.

MAŠA

Da li si to jebao onu mladu slikarku prošlog leta?

SUPRUG

Oho! Pa ti si znala za to?

MAŠA

Ti si jako vredan čovek, i imaš mnogo kvaliteta. Ali nekad si malo glup. Ja za sve znam. Sve, sve, sve.

SUPRUG

Bila je lepa zar ne? Ta slikarka.

MAŠA

Prema nekim klasičnim standardima lepote, da. Ali nije moj tip. Ne čini mi se posebno zabavna ili šarmantna. Njeno lice ima tu neku buržujsku auru dosade i ništavila. Mrzim te pravilne lepe žene. Pravilne crte lica obično znače i kockast mostak. Kockast mostak napravljen od recikliranih PVC boca.

SUPRUG

Ej, znaš da nije tako, sad si već namerno zna.

MAŠA

Znam. Iznini. Ovde gde živimo čovek ne može ništa drugo nego da bude znao. Samo kažem. Ako bih ikad odlučila da nekoj ženi polizem pičku, ona definitivno ne bi bila moj prvi izbor.

SUPRUG

Tebi možda ne. Ali ja nisam imao izbora. Muškarci su životinje, to kaže nauka ili tako neko sličan, a ona je bila mlada i u blizini, moraćeš da se pomiriš s tim. Ali drago mi je što me nisi ostavila na kraju.

MAŠA

Pa razmišljala sam o tome dosta. I skoro da jesam, ali nakon što je glavni stožer pre šest meseci raspisao dekret da će smaknuti sve vizuelne umetnike, nije bilo više smisla.

SUPRUG

Preterali su s tim dekretima u zadnje vreme. Na početku ti se nekako čini da ima logike u kompletnom marginalizovanju, te istrebljenju određenih društvenih grupa i profesija. Ali kasnije počinješ da sumnjaš. Šta su im vizuelni umetnici toliko smetali?!

MAŠA

A koga će nužno istrebljivati? Novinare i pisce? Meni lično se sve to čini tako bežveže!
Dve trećine stanovništva uopšte ne zna da čita, a onoj trećini koja zna, to ni najmanje nije zanimljivo.

SUPRUG

Prestani da omalovažavaš sve oko sebe. Neverovatno. Da te ja nisam naučio da čitaš pre dve godine, ni ti ne bi znao. Ne sviđa mi se nekad ta tvoja bahatost.

MAŠA

Ne pretjeruj! To uopšte nije istina! Da me ti nisi naučio da čitam, ja bih se snašla!

SUPRUG

Ti bi se snašla? A kako bi se ti snašla?

MAŠA

Pa snašla bih se! Upisala bih neku školu! Rekla sam ti to! Znaš da sam ti rekla!

SUPRUG

Ti bi se upisala u školu?

MAŠA

Da, upisala bih se u školu!

SUPRUG

Molim te, nemoj da mi dižeš pritisak. Kako bi se ti upisala u školu?

MAŠA

Pa ne znam kako, sigurno postoji neki način, ne znam kako, ali nekako bih.

SUPRUG

Ajde molim te, kako bi se ti to tačno upisala?! Dobro znaš da, da bi se upisala u školu, moraš biti udata, ali ne više od 5 godina, generalno ne smeš biti starija od 33 godine, treba da imaš minimalni kapital od tri hektara zemlje koja je bila u posedu tvoje porodice minimalno zadnje tri generacije, moraš biti potpisnica pro-okupacijske povelje, i ne smeš živeti 15 stepeni geografske širine dalje od sedišta nepovedne balne. Ti, draga, ne ispunjavaš ni jedan od tih uslova, pa me živo zanima kako si ti to tačno mislila da se upišeš u školu, ha?

MAŠA

Ne znam...

SUPRUG

Ivini, nisam te dobro čuo.

MAŠA

REKLA SAM DA NE ZNAM!

SUPRUG

E, pa daj da ti onda ja kažem: NIKAKO!

MAŠA

Nikako...

SUPRUG

Ne želim da se ljutim na tebe. Ali nekad mi ide na živce to tvoje fantaziranje. Ubijam se da bi uopšte preživeli na ovom mestu, da bi sačuvali živu glavu, a ti stalno fantaziraš. Ovde se sve raspada. Ako ne budemo pametni završićemo kao ova moja slikarka.

MAŠA

Ivini. U suštini mi je žao što su je ubili. Bila je stvarno mlada. I još na takav način.

SUPRUG

...

MAŠA
Šta je?

SUPRUG
Na koji način?

MAŠA
Na koji način šta?

SUPRUG
Na koji način su istrebili vizuelne umetnike?

MAŠA
Ne znaš?

SUPRUG
Ne. Namerno nisam slušao radio tog dana jer nisam hteo da čujem detalje. Samo bi me užujalo. Ali sada kada mi se ohladila seksualna želja prema toj devojci, mislim da ipak želim da znam.

MAŠA
Jesi siguran? (...) Doveđi su se, s tri džipa i pet kamiona s cisternama. Ispružili su te cisterne sumporne kiseline u gradski bačen, i tamo su ih udavili žive, potpuno žive i svesne svega oko sebe, ili, odnosno, deintegrirali su ih, ili kako već hoćeš da kažem.

SUPRUG
Užasno. Zanimljivo - ali užasno.

MAŠA
Da. Nije bilo lepo. Kada su konačno ispumpali bačen, nije više bilo ničega. Ni traga kostima, odeći, kosi, noktima, nula, nula, ništa, baš ništa što bi ukazivalo na to da su tu neki ljudi jednom ubijeni.

SUPRUG
To je baš loše. Jedino čega mogu da se setim, a da je lošije od toga, je ono kada je zapovedna bača raspisala smaknuće svih medicinskih biohemičara.

MAŠA
Ne sećam se, ne sećam se kada je to bilo?

SUPRUG
Obesili su ih na električne vodove i izvali kratak spoj. Trajalo je satima, cela ulica je gudarala na prženo meso, i nije bilo struje preko nedelju dana, sećaš se, kako se ne sećaš toga?

MAŠA

Kao da mi je nešto pođhato, misliš na ono što se dogodilo ovog proleća?

SUPRUG

Da, mislim na to.

MAŠA

Ti si rekao da nas đapovedna bađa kažnjava isključenjem struje jer ja nisam htela da idem na onaj sastanak „Jajnika pokajnika“.

SUPRUG

Jajnika pokajnika? To sam rekao?

MAŠA

Da, ti si rekao da moram da se prijavim u asocijaciju žena čiji jajnici rade protiv pravila đapovedne bađe, te namerno ne ovuliraju u pravilnim ciklusima, ili ne ovuliraju uopšte.

SUPRUG

Lagao sam. Rađlog nestanka struje su bili medicinski biohemičari obešeni đa električne vodove. Nisam hteo da se uđrujavaš. Jesam te uđrujavao?

MAŠA

Nisi. Ali hvala ti što si to prećutao. To je lepo od tebe.

SUPRUG

Valjda, valjda. Poludeću ovde. Puknuću. Mislio sam da ćemo da uspemo da odemo odavde. Možda jednostavno nisam dovoljno pametan. Da sam pametan valjda bih već smislio nešto, valjda bih, valjda.

MAŠA

Ja sam sigurna. Ja to đnam sto posto.

SUPRUG

Šta đnaš?

MAŠA

Ja đnam, ja sam sigurna da mi nismo dovoljno pametni. Mi jednostavno nismo dovoljno pametni.(...) Hoćeš da ti namažem ruke?

SUPRUG

Namaži mi ruke, da li imamo još one bele masti koja pomaže da mi se regeneriše koža?

MAŠA

A, ima još malo. Da sam znala da su svi medicinski biohemičari mrtvi, probala bih više da štedim.

SUPRUG

Nemaš je dovoljno, zar ne? Više ničeg nema dovoljno. Nema dovoljno masti, nema dovoljno hleba, nema paštete, nema dovoljno tableta protiv bolova, i nema dovoljno kvalitetne nove mušketke na radiju, nema dovoljno ničega. Najebao sam.

MAŠA

Nemoj to da govoriš, ne želim da čujem da se brineš, ne želim da znam šta će biti ako se tebi stvarno nešto dogodi.

SUPRUG

Ako se meni stvarno nešto dogodi, a dogodiće se, to je samo pitanje vremena, to je samo pitanje dana, nedelje ili godine, a i ja sam stariji od tebe, i još, muškarci umiru mlađi nego žene, to je statistika, znači u svakom slučaju kada ja nestanem, moraćeš da se izboriš za sebe, da pronađeš način da preživiš sama, da autonomno odlučuješ gde ćeš spavati svako veče, da samostalno odlučuješ šta ćeš jesti, u koje doba ćeš pratiti probavu, i paććeš, begavaćeš viruse i bakterije, da znaš gde da se sakriješ za vreme napada i da radiš nešto od čega ćeš moći da paradiš.

MAŠA

Ali ja ne znam da se izborim za sebe.

SUPRUG

Šta tačno misliš kada kažeš da ne znaš da se izboriš za sebe?

MAŠA

Tačno to što sam rekla, da ne znam. Jesmo li mi ikada pričali o tome? Ako smo pričali ja se ne sećam, ti se sećaš? Ti mi nisi nikada to objasnio. I nisu mi to objasnili ni majka, otac, baba, deda, brat ili komšija koji je živio do nas, oni su svi bili idioti, idioti i budale, još veći od tebe i mene, samo su jeli, srali i molili se, gde sam ja o tome mogla da čujem, mi bar sad imamo radio, radio s više stanica, kad sam odrastala imali smo samo jednu jedinu stanicu i na njoj su samo prenosili liturgijske obrede i vremensku prognozu iz Kine, i ja ništa na njoj nisam čula o tome kako da se izboriš za sebe, niti me je ikad iko poslao na seminar o tome kako da se izboriš za sebe, nisam nikad čitala knjigu o tome, nisam nikad bila okružena ljudima koji su se izborili za sebe pa je jasno da ne znam tačno strategije, da nemam rađan plan, da ne raspolazem alatima, ali to ne znači da nemam volju, to ne znači da nisam otvorena za informacije ili mogućnosti, reci mi samo kako to da uradim.

SUPRUG

Da. Sad kad mi ovako objasniš sve u detalje, onda mi je jasno šta si tako osetljiva i nesposobna. Preneću ti sve informacije koje imam o tome. Samo ne danas. Umoran sam, a sutra opet moram rano u fabriku, neki drugi put ćemo o tome pričati, valjda neću baš sutra da otegnem papke, ili sledeće nedelje, stići ćemo mi još da pričamo. Kakvo će sutra biti vreme?

MAŠA
U Kini?

SUPRUG

Da. Kakvo će vreme biti sutra u Kini?

MAŠA
Kina je velika zemlja. Teško je sažeti prognozu cele zemlje u jednoj rečenici.

5. INTERMECO II

ANĐA

Šta se događa tamo napolju?

MAŠA

Išla sam do apoteke, ali ne radi više ni jedna u kampu, jer su sve spaljene.

ANĐA

Bilo je a očekivati.

MAŠA

Ako želiš nešto moraćeš od sada da šalješ ahtev direktno stožeru.

ANĐA

To ahteva vreme.

MAŠA

Nadam se da ne. Ostala sam na tri antibiotika, dva flastera, a brojeći toksične šokove koje doživim na nedeljnom nivou, pretpostavljam da je dijafragmi istekao rok pre pola godine.

ANĐA

Jesi se bavila nekom aktivnošću u poslednje vreme?

MAŠA

Ne, ašto?

ANĐA

Moja majka se puno kretala. Jer je ona odrasla u prirodi. Ona nikad nije bila tužna. Možda bi trebalo malo da prošetamo.

DAŠA

Kakvo će vreme danas biti?

HANA

Rekli su da će biti oblačno.

DAŠA

Dovraga! Često kada je oblačno na i kiša da padne.

HANA

Kažu da će kiša koja padne ovih dana biti crna.

DAŠA

To je sasvim očigledna metafora biblijske apokalipse. Ovo je, izgleda, kraj.

MAŠA

Dašo, ti si baš napredovala u životu. Pre si bila samo glupa, a sada si i verski fanatik.

ANĐA

Tvoj suprug je radio u fabrici, Mašo.

MAŠA

Ne javlja mi se već deset dana, možda mu je granata pala tačno na glavu, možda su mu se od eksplozije creva rasula po reaktorima i parnim turbinama, možda od njega nije ostalo baš ništa, a možda ni sahranu neću morati da uplatim. Ja sam u životu naučila da gledam svetlu stranu stvari.

ANĐA

To je poslednja fabrika koju smo imali.

HANA

To je poslednja fabrika, s poslednjim dimnjakom, na kojem je bio poslednji filter koji je pročišćavao vazduh. Šta ćemo sad?

ANĐA

Gušiti se, kašljati i hvatati kiseonik kako znamo i umemo. Svako neka se pobrine za sebe. Ja sam to u životu naučila.

DAŠA

Jedna molitva za naš uništeni fabrički filter!

HANA, ANĐA, MAŠA

Dašo, daj odjebi.

MAŠA

Koji je danas dan?

ANĐA

Dan okupacije 789. prema Julijanskom kalendaru. Ne 895. Ne. 1203. Ne. Ne znam. Ja nisam bila u školi kada se brojalo.

HANA

Ti nisi bila u školi uopšte, odnosno završila si dva razreda večernje preko veče. Ja razumem da ti ništa ne razumeš. A ja jesam, a opet sedim ovde s osećajem da ovome nema kraja, s osećajem da mi je sve ovo poznato, da se već dogodilo.

MAŠA

I meni je pođnato. Živimo u strahu, ljudi su stalno nervođni, psuju jedni drugima majke i jebu sve po spisku. Postali su đli jedni prema drugima, umesto da pomognu, đabiju ti nođ u leđa, umesto da pođdrave, napiju ti se krvi.

ANĐA

Ljudi su najobičnija govna, u tome je problem. A svaki dan ih je, kao iđprkosa, sve više i više.

HANA

Ja mislim da sam i ja trudna. Mislim da nosim bliđance. Tako nekako mislim.

ANĐA

U ovako glupom trenutku biti trudna! I s bliđancima još. To što ti radiš je baš glupo, Hana!

HANA

Nisam namerno!

ANĐA

I šta ćeš sad? Ja ti neću čuvati leđa ovaj put. Ionako smo svi jedan korak od liste đa odstrel, a resursi su nam praktično na iđmaku.

DAŠA

Ja već mesecima nemam brašna. Hleb pravim od krede ili piljevine, a sarmu od mlevenih plutanih čepova i prađnih rolni wc-papira.

HANA

Ti praviš odličnu plutanu sarmu, Dašo!

DAŠA

Tajna je u puno soli. Samo treba staviti puno soli i ne rađmišljati dalje.

MAŠA

Moja majka je pobacila tako što je napunila kadu s vrućom vodom, sela u nju i popila pola boce rakije.

HANA

Mašo, to mora da je odvratno. Ja mrđim rakiju.

6. SEGMENT ČETVRTI: TERAPIJA KOJA NE POMAŽE

ORDINACIJA. ANĐA ULAZI POLUOBUČENA. OBLAČI ODEĆU I SEDA ZA STO. DOKTORKA ZABRINUTO PREGLEDA KARTONE.

DOKTORKA

Uradili smo rendgen, CT, ultrazvuk abdomena, papa test, mamografiju, izvadili hormone, izmerili nivo gvožđa u krvi, pregledali urin, uradili testiranje na gluten i tako još neke stvari.

ANĐA

Sve to? Upravo sad? Nisam sigurna da je to istina.

DOKTORKA

U pravu ste, zapravo nisam ništa uradila, znate me vrlo dobro.

ANĐA

Stvar je u tome da se ne sećam da sam radila sve te preglede. A i titra vam uvek gornja usnica kad lažete.

DOKTORKA

Neki pacijenti mi poveruju. Istina je da ne mogu da uradim ni jedan pregled ako nemate specijalističko osiguranje.

ANĐA

Imam samo dodatno osiguranje.

DOKTORKA

Samo dodatno je ukinuto to vreme okupacije.

ANĐA

Razumem. Moraću jednostavno da se pomirim s idejom da nikada neću u potpunosti saznati šta je sa mnom, da će mi jednog dana na umrlici pisati: razlog smrti - nepoznat.

DOKTORKA

Mogu jedino da uradim protokolarni pregled, ako želite da budete mirni.

ANĐA

U redu.

DOKTORKA PAŽLJIVO PROMATRA ANĐU. ANĐA SE POMALO VRPOLJI JER JE NERVOZNA.

DOKTORKA

Očigledno govorim, budite mirni, ne mogu da dijagnostifikujem ako niste mirni.

(...) Mhm. Vi niste dobro.

ANĐA

Tako sam nekako i mislila.

DOKTORKA

Jeste ranije imali sličnih problema?

ANĐA

Nisam sigurna o kojim problemima govorite, ali verovatno.

DOKTORKA

Da li imate nasledne bolesti u vašoj porodici?

ANĐA

Majka je imala osetljiv želudac.

DOKTORKA

Slušam.

ANĐA

Znala je često da kaže da joj je muka i da joj se povraća i od mene i od oca i od ovakvog jadnog i usranog života.

DOKTORKA

Kako vam se činila majka?

ANĐA

Antonija.

DOKTORKA

Antonija, to je dosta često ime.

ANĐA

Da, dobila je ime po baki koja se isto činila Antonija.

DOKTORKA

A odakle je bila vaša baka?

ANĐA

Iz jednog malog brdskog sela, koje se isto činila Antonija. Sada to mesto više ne postoji, deo stanovništva je ubijen tokom drugog rata, deo se iz njega odselio jer im je bilo dosadno, a poslednje četiri žene koje su tamo ostale su umrle od starosti. Tri su sahranjene na malom

lokalnom groblju, a telo četvrte nikad nije nađeno jer je jednog dana odlučila da pošalje sve u pičku materinu, otišla je da živi u šumu i nikad se više nije vratila. I tako, praćnih kuća, i beđ žive duše, Antonija već godinama ćarasta u korov. Zadnje što sam čula je da su ruski naftni oligarsi kupili celo selo i da će da ga pretvore u luksužno BDSM odmaralište ća poslovne ljude željne grubog seksa.

DOKTORKA

Znate da „Antonija“ na latinskom ćnaći časna.

ANĐA

Šteta. Moja stara majka je, minut pre nego što mi je ićdahnula na rukama, rekla da joj, koliko god se trudila, poštenje i ćastan obrać nisu ništa doneli u životu, da poštenje i ćast nisu dobri ća sirotinju, a posebno ne ća žensku sirotinju, da joj je pun kurac ćasti, da se sere na nju, da je ćbog ćasti ponekad toliko popušila da je višestruko nadoknadila ća to što ćapravo nikad nije pušila niti kurćeve niti cigarete, i da je sistemski metaforićki ćbog te ćasti toliko iććebana u životu da je metaforićki iććubila osećaj u donjem delu tela, da metaforićki boluje od genitalnog herpesa, hepatitisa i visokoriććnog hpv-a, koliko se iććebano osećala, metaforićki rećeno, naravno. Srećom, mislim da nije ćhala da je to ćhaćenje njenog imena, ni imena njene bake ili mesta u kojem su obe roćene, da je ćhala mislim da bi promenila ime, ili se jednostavno bacila u provaliju, ali eto, nije ćhala da je to ćhaćenje tog imena.

DOKTORKA

Da, ako govorimo o latinskom jećku, jeste, to je ćhaćenje.

ANĐA

Sigurno je staro ako je latinsko.

DOKTORKA

Ićstare Etrurije, današnja Toskana u Italiji.

ANĐA

Italija je predivna ćemlja.

DOKTORKA

Putovali ste?

ANĐA

Videla sam jednom Ravenu na ulju na platnu Sandra Botićelija i Napulj na fotografiji Augusta De Luce. Crno-bela fotografija, snimljena u ranu ćboru, nije bilo ljudi u kadru, samo pustoš, samo masivni kameni ićdovi tvrćave ućobalu, kao grad duhova. Ali nisam putovala.

DOKTORKA

I bolje. Verovatno i sami znate, ali nije na odmet ponoviti da je putovanje ili bilo kakvo kretanje ukinuto tokom okupacije. Nemojte da budete kažnjeni ako ne morate. A ostale bolesti vaše majke?

ANĐA

Krvni pritisak, kamen u bubregu, dioptrija i depresija.

DOKTORKA

Pritisak?

ANĐA

160/100

DOKTORKA

Dioptrija?

ANĐA

-6

DOKTORKA

A depresija?

ANĐA

Ciprex 10 mg dva puta dnevno, selektivni inhibitor kliničke depresije, napada panike i agorafobije.

DOKTORKA

Informisani ste, kao da ste studirali biohemiju (farmaciju).

ANĐA

Srećom nisam.

DOKTORKA

Ne bi se dobro proveli. A otac? Od čega je on patio?

ANĐA

Ni od čega, on je bio kao od stene odvaljen, imao je široka ramena i tople oči. Pušio je domaći duvan, pekao sopstvenu rakiju, jebao nasumično žene po selu i slao u kurac komšije druge veroispovesti. Svi su ga u selu manje - više voleli.

DOKTORKA

Malo je još takvih danas. Umiruća vrsta. A vaš suprug?

ANĐA

Njegova ramena nisu bila toliko široka i bio je alergičan na staklenu vunu iz fabrike.

DOKTORKA

Još nešto? Još neki detalj iz historije bolesti?

ANĐA

Pogodili su ga minobacačem u glavu. Za vreme okupacije.

DOKTORKA

Preminuo na licu mesta?

ANĐA

Postoje nagađanja.

DOKTORKA

Oštećeni delovi?

ANĐA

Leva ruka, bok i gluteus, kritična oštećenja lobanje i mozga, prelomi rebara, napuknuće lumbalnog pršljena, probijena plućna maramica, kritično oštećenje srčane aorte, a onda i druga raznovrsna krvarenja i oštećenja nervnog sistema.

DOKTORKA

Ne mogu to ni da zamislim, malo sam umorna danas. Za dan - dva treba da dobijem menstruaciju, pa se teško koncentrišem. Možete li da mi nacrtate to?

ANĐA CRTA NA KOMAD PAPIRA CRTEŽ SUPRUGA BEZ RUKE

DOKTORKA

Mhm. Da, to je sasvim sigurno smrtonosna rana. Povrede vašeg muža su definitivno bile fatalne.

ANĐA

Lakše mi je sad kad čujem i vašu dijagnozu. Nekad mi se čini da se toliko toga dogodilo u poslednje vreme, ali dok vam neko ko je stručan u onome što radi ne da svoju potvrdu, sve može da deluje pomalo kao san, kao nešto što ne mora da bude istina. Ko zna čega ću još sve da postanem svesna kada mi neko stručan na to ukaže.

DOKTORKA

Da li ste ponosni na svog supruga? Da li biste radije da vaš suprug nije mrtav, naprotiv, da je sada živ, nežno vas budi s ukrućenim penisom, dok mu vi stavljate dva prsta u anus, jer kao što će vreme sigurno dokazati, više-manje svi muškarci to izuzetno vole nakon što jednom probaju.

ANĐA

Ne, nikako. Definitivno mi to nije draže. Da moj suprug nije poginuo, sve bi bilo nekako drugačije, naše društvo ne bi izgledalo kako sada izgleda, ja ne bih bila tu gde jesam, vi možda ne biste radili svoj posao, ništa ne bi bilo isto. Ako promenimo samo jednu malu, samo jednu malu stvar, ona će sasvim sigurno uticati i na neke druge stvari, i te stvari će uticati na neke treće stvari, i na kraju će izazvati domino efekat koji bi mogao da ima katastrofalne posledice na ceo sistem. Da se nije dogodilo šta se dogodilo vi i ja sada ne bismo sedele na ovom ovde mestu, danas. Nije mi ni najmanje žao.

DOKTORKA

Ako ćemo da poštujemo pravila društva u kojem živimo, ni ne sme da vam bude žao. Žaljenje, kao takvo, je dekretom ukinuto tokom okupacije. Zbog žaljenja ili sažaljenja možete da dobijete oprobiljnu kažnu. A zbog uastopnog višestrukog žaljenja u periodu manjem od tri godine i zatvorsku.

ANĐA

Da, naravno. Samo sam htela da kažem – to što sam ja opet ostala sama i bežičega nije nikakav problem.

DOKTORKA

U redu, znam da je sve što ste mi ispričali istina, jer to se sve vidi i iz mog pregleda, na kraju krajeva medicinski nalazi ne lažu, neke stvari su nasledne. Koliko godina vi ono imate?

ANĐA

43, 30 ili 52, možda.

DOKTORKA

Da li ste već razmišljali o nekim opcijama?

ANĐA

Znam da nije konvencionalno za ženu mojih godina, ali volela bih da studiram, ili da se zaposlim kao direktorka banke, ili učiteljica, posao u turizmu možda, i volela bih potencijalno opet da imam porodicu, da imam nekog ko će da me voli.

DOKTORKA

U vašim godinama? Ne znam baš. Jeste li razmišljali o psu možda?

ANĐA

Više volim mačke.

DOKTORKA

Mačke su ukinute za vreme okupacije. Zbog neposlušnosti.

ANĐA

A, da, sećam se.

DOKTORKA

Sećanje na stvari koje su ukinute je takođe ukinuto. Vi, kako da kažem, baš ih živite nevolju.

ANĐA

Ma ne znam šta mi je danas. Verovatno ovuliram.

DOKTORKA

Evo, ovako. Napisaću vam recept.

DOKTORKA PIŠE RECEPT, DAJE ANĐI, ONA ČITA.

ANĐA

Ovde piše da se ubijem.

DOKTORKA

To je samo moja preporuka, kao medicinskog profesionalca, ali vi ne morate da radite ništa što vi ne želite.

ANĐA

To ste mi napisali i na poslednjem pregledu.

DOKTORKA

I vi me niste poslušali, i sada ste opet u mojoj ordinaciji.

ANĐA

Da, toliko je slično da sam u jednom trenutku pomislila da sanjam naš poslednji susret, ali ne sanjam, ovo je stvarno, samo jako slično onome što je bilo pre.

DOKTORKA

Pa, u suštini, ljudi poput vas stvari su uvek relativno iste u životu. Vidim ja neki napredak od poslednjeg pregleda, ali kada gledamo generalno stanje stvari sve je to - minorno. Pogledajte kroz prozor. Šta vidite?

ANĐA

Nebo.

DOKTORKA

Da. Astrofizičari su u 21. veku došli do ključka da je svemir star 13.7 biliona godina, zamislite to, 13.7 BILIONA GODINA, s mogućim faktorom greške od 21 milion godina, prema LAMBDA-

CDM modelu, ali nebitno, jer se i dalje neprestano širi i rađivija. Neprestano - se - širi! O tome ljudi na primer uopšte ne razmišljaju. Razumete?

ANĐA

Da, oblačno je danas. Nisam ponela kišobran.

DOKTORKA

I šta ste odlučili?

ANĐA

Ne znam, moram malo da razmislim. Ovo je dosta ozbiljna odluka.

DOKTORKA

Razumem. Ja sam tu da vam dam savet, predlog, možda ne morate da se ubijete. Možda možete da se vratite u Antoniju, rodno selo vaše majke i bake.

ANĐA

Vi uopšte ne slušate. Rekla sam vam da su ruski oligarsi kupili Antoniju i pretvorili je u luksuzno BDSM odmaralište za poslovne ljude željne grubog seksa.

DOKTORKA

Još bolje! Ja sam odmah pomislila da je zdravo za vas da se ponovo povežete sa svojim korenima, naravno to nije bitno samo za vas, to je bitno za svakog pojedinca na ovoj Zemlji, za centriranje i uveličavanje svake osobe koja teži mentalnom zdravlju i razumevanju prilika iz kojih je nastala, shvatanju sopstvene rodne i klasno - ekonomske kategorije koja vas je kao čoveka determinisala, zatim etniciteta i genetike, shvatanju geografskog i istorijskog konteksta iz kojeg potičete, a sve to za razumevanje sopstvene trans-generacijske nemoći, psiholoških blokada, tabua, strahova, seksualnih perverzija i tzv. emocionalnih disleksija, naravno to su sve pitanja u koje nijedna ljudska osoba ne uspe tokom života do kraja da pronikne, ali čak i ako ih se samo dotakne ili osvesti, takva sposobnost nudi bolje mogućnosti za duševno zdravlje i vertikalnu mobilnost pojedinca, koja je doduše vrlo mala, između 4 i 16% čak i u zapadnim društvima. (...)

Samo malo, samo malo, o čemu smo ono pričale?

ANĐA

O tome kako je Antonija postala BDSM odmaralište za uspešne poslovne ljude željne grubog seksa.

DOKTORKA

Poslovni ljudi – jasno. 85% osoba koje praktikuju BDSM dolaze iz više klase, jer niža klasa ne želi da se oseća nesigurno i u krevetu kad se već tako oseća u životu. Osim što je zdravo za vas da se ponovno povežete sa svojim korenima, Antonija vam možda nudi opcije, ima potencijale za zaposlenje, ide u korak s vremenom, rađivija se, modernizuje.

ANĐA

Ali ja ne bih htela da radim u sex wellness-u.

DOKTORKA

Kada vi kažete „ja ne bih to htela“, šta vam to tačno znači?

7. POGOVOR

DAŠA

Naše bake stare su, jedna po jedna, jedna po jedna, jednoga dana konačno i pomrle, po planinskim selima, zakopane u neođnačenim grobovima, ostavljene same, zajedno s kamenom arhitekturom kakva se tamo gradila, neudobnom i grubom, bez centralnog grejanja i tekuće vode, optičkih kablova ili bežične 4G tehnologije.

HANA

Te smrti čine se toliko davne kao da se podudaraju s ranim srednjim vekom, drevnim Vavilonom ili paleoobikom. U udžbenicima iz istorije piše da su naše bake rađale tiranosauruse i pterosauruse, u vrtovima uđajale paprati i golosemenice, koristile su samo jedan padež dok su pričale, ili nisu pričale uopšte, bile su jako tihe i ćutljive, bile su paganke, pogane i drolje, i bile su glupe, te su slavile paralelno Lenjina, Musolinija i vudu.

MAŠA

Imale su narandžaste oči, velika neobrijana međunožja i menstruirale su elenu krv. Sve to piše, a mi čitamo i verujemo, verujemo im na reč. A verovati je đajebana stvar. I mi ne baštinimo baš ništa, one su crni beđan o kojima se nikad ništa neće previše đhati.

ANĐA

A mi? Mi smo ponekad iz čiste dosade hodale dalje kroz šumu, do sledećeg sela, i preko granice, jer ih niko nije ćuvao, niko nikoga nije legitimisao, jer je tada retko ko imao papire, državljanstvo i izvode iz matičnih knjiga rođenih, a mi ionako nismo đnale ništa o sebi, možda smo đnale boju svoje kose i svojih oćiju, da imamo levu i desnu ruku, i dve noge, đnale smo ponekad godinu i mesec svoga rođenja, ali ne i taćan dan, npr. da li je sreda, ponedeljak ili subota.

HANA

Ćekaj, ćekaj... O ćemu smo ono bile pričale?

ANĐA

To je to. To je manje-više sve što smo mi ikad đnale o sebi.

KRAJ.